

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Vybíralem ve věci

žalobce: **BIKERS CROWN, s.r.o.**, IČO 25988140
sídlem Pražská 481, Chlumeč nad Cidlinou IV, 503 51 Chlumeč nad Cidlinou
zastoupený advokátem JUDr. Jakubem Havlíčkem
sídlem Divišova 882, 500 03 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Anila s.r.o.**, IČO 27774368
sídlem Hlavní 12, 739 34 Šenov
zastoupený advokátkou JUDr. Jarmilou Lipnickou Pešlovou
sídlem Přívozská 703/10, 702 00 Ostrava, Moravská Ostrava

o určení, že výrobky – džínové kalhoty ozn. Street Racer (dámské) a džínové kalhoty ozn. Street Racer (pánské) zadržené Celním úřadem pro Moravskoslezský kraj dne 1. 8. 2017 pod č. j. 101861-5/2017-570000-61 jsou výrobky porušující práva k duševnímu vlastnictví

takto:

- I. Žaloba ze dne 8. 9. 2017, kterou se žalobce domáhá určení, že výrobky – džínové kalhoty ozn. Street Racer (dámské) a džínové kalhoty ozn. Street Racer (pánské) zadržené Celním úřadem pro Moravskoslezský kraj dne 1. 8. 2017 pod č. j. 101861-5/2017-570000-61, jsou výrobky porušující práva k duševnímu vlastnictví, se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému 30 600 Kč na náhradu nákladů řízení, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám advokátky JUDr. Jarmily Lipnické Pešlové.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Doležilková.

III. Žalobce je povinen zaplatit České republice na účet Krajskému soudu v Ostravě č. 19-4123761/0710, KS 1148, VS 0511000518, finanční částku 3 808 Kč na náhradu nákladů řízení, představujících svědečné, do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 8. 9. 2017, došla soudu dne 8. 9. 2017 a následně v průběhu řízení doplněnou, se žalobce domáhá určení, v návaznosti na ustanovení § 20 odst. 1 zákona č. 355/2014, že výrobky – džínové kalhoty označené Street Racer (dámské) a džínové kalhoty označené Street Racer (pánské), zadržené Celním úřadem pro Moravskoslezský kraj dne 1. 8. 2017 pod č. j. 101861-5/2017-570000-61, jsou výrobky porušující práva k duševnímu vlastnictví.
2. Žalobce tvrdí, že nejpozději od 06/2012 se na trhu s oděvy pro motocyklové používá prezentuje džínovými kalhotami pod obchodním označením „TRILOBITE 661 Parado Tüv CE“, ať již v provedení pánském nebo v provedení dámském, přičemž „módní provedení“ těchto džínových kalhot je autorským dílem ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 121/2000 Sb., kdy autorem díla je fyzická osoba – Martin S. v pozici jednatele a společníka žalobce a kdy autorova majetková práva vykonává právnická osoba - žalobce, v intencích ustanovení § 58 odst. 1 zákona č. 121/2000 Sb. Někdy v polovině roku 2017 žalobce zjistil, v rámci sledování své konkurence, že žalovaný uvedl na totožný trh džínové kalhoty pod obchodním označením „STREET RACER v provedení pánském a v provedení dámském, přičemž tyto výrobky žalobce považoval za napodobeniny kalhot TRILOBITE, učinil proto příslušná oznámení podle zákona č. 355/2014 a v návaznosti na to přijala Celní správa České republiky rozhodnutí jak uvedeno v bodu I. výroku tohoto rozsudku. Žalobce v dané věci zdůraznil, že se domáhá ochrany proti porušování autorského práva podle § 40 autorského zákona a nikoliv ochrany proti nekalosoutěžnímu jednání podle § 2988 občanského zákoníku.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby v celém rozsahu. V rámci svého procesního stanoviska ve věci, učiněného jednak prostřednictvím písemných podání a jednak učiněného ústně do protokolů o jednání, žalovaný vyčerpávajícím způsobem uvedl, v čem spatřuje nedůvodnost uplatněného nároku, přičemž zcela vymezil celou řadu argumentů. Ve své podstatě ale žalovaný staví svou procesní obranu na argumentu tom, že kalhoty prezentované žalobcem, respektive jejich „módní provedení“ nemůže být v žádném případě dílem ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 autorského zákona a to pro absenci zákonných pojmových znaků, tedy pro absenci osobité individuality díla, pro absenci původnosti díla a pro absenci jedinečnosti díla. Žalobce tvrdí, že kalhotami TRILOBITE se na relevantním trhu motocyklovými oděvy prezentuje cca od 06/2012, avšak obdobné výrobky se na totožném trhu objevily již daleko dříve. Je tedy zřejmé, že móda motocyklových oděvů a tudíž i móda motocyklových kalhot je de facto předem limitována bezpečností motocyklového jezdce, pohodlím motocyklového jezdce a použitým materiálem. I když je samozřejmé a logické, že se historicky mění vzhled oděvů, vždy se jedná o běžný standardní design výrobku. Výrobky žalovaného STREET RACER jsou s ohledem na takovou skutečnost původním výrobkem žalovaného a v žádném případě nejsou a ani nemohou být napodobeninou výrobků TRILOBITE.
4. Předmětem práva autorského podle § 2 odst. 1 zákona č. 121/2000 Sb. je dílo literární a jiné dílo umělecké a dílo vědecké, které je jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora a je vyjádřeno v jakékoli vnímatelné podobě včetně podoby elektronické, trvale nebo dočasně, bez ohledu na jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Doležilková.

rozsah, účel nebo význam. Dílem je zejména dílo slovesné vyjádřené řečí nebo písmem, dílo hudební, dílo dramatické a dílo hudebně dramatické, dílo choreografické a dílo pantomimické, dílo fotografické a dílo vyjádřené postupem podobným fotografii, dílo audiovizuální, jako je dílo kinematografické, dílo výtvarné, jako je dílo malířské, grafické a sochařské, dílo architektonické včetně díla urbanistického, dílo užitého umění a dílo kartografické.

5. V dané věci žalobce tvrdí, že dílo, kterýmžto se rozumí „módní provedení“ kalhot TRILOBITE je dílem užitého umění.
6. Díla užitého umění se dají v systému autorského zákona podřadit, jak výše uvedeno, do tvůrčí kategorie děl uměleckých, což tedy samo o sobě vyžaduje, aby dílo mělo minimální uměleckou hodnotu.
7. Soud zjistil, z informací obsažených v prvotních skicách motorkářských džínů TRILOBITE, kterými bylo provedeno dokazování; z informací získaných v rámci účastnické výpovědi Martina S. a z informací získaných v rámci svědecké výpovědi Jana M., že někdy v polovině roku 2011 a následně poté, přijal Martin S. myšlenku k nabídce motorkářských kalhot s tím, že se bude jednat o kalhoty nové, s tím, že provede vlastní návrh tohoto výrobku a s tím, že výrobu zajistí výrobní firma v Pákistánu. Tak se stalo a Martin S. vešel v obchodní jednání s výrobní firmou, přičemž prostřednictvím elektronické komunikace, jejichž přílohu tvořily skici a návrhy kalhot, která počala v prosinci 2011 a která poté skončila 26. března 2012, dospěl žalobce k dohodě s výrobcem, že tento bude vyrábět a žalobci dodávat džínové kalhoty motorkářské TRILOBITE. Soud provedl konkrétně dokazování elektronickou korespondencí ze dne 21. 12. 2011, 9. 1. 2012, 22. 2. 2012, 20. 3. 2012 a 26. 3. 2012, přičemž z těchto listin zjistil, že žalobce nepředložil výrobcí žádné konkrétní stříhy, kterážto základní pomůcka u krejčovského výrobku je žádoucí a nezbytná, nýbrž postupně žalobce s výrobcem podobu kalhot TRILOBITE korigoval vzájemným jednáním prostřednictvím internetu. Z obsahu elektronické korespondence naopak vyplývá, že zřejmě na konečné podobě výrobku se nepodílel pouze žalobce svými skicami, ale také výrobce v Pákistánu. Jestliže žalobce tvrdí, že žalovaným vyráběné kalhoty STREET RACER jsou napodobeninami kalhot TRILOBITE, pak aby na tuto otázku mohl soud odpovědět, uložil žalobci, necht' soudu předloží konečné referenční vzorky kalhot TRILOBITE a to v podobě schválené před následnou sériovou výrobou. Ačkoliv v rámci výsledku svědek Jan M. uvedl, že existují dva vzorky v jejich definitivní schválené podobě a, že se oba nacházejí ve firmě žalobce, přesto soudu předloženy nebyly.
8. Soud provedl ohledání originálů kalhot TRILOBITE a ohledání originálů kalhot STREET RACER, avšak dospěl k závěru, že oba tyto výrobky jsou rozdílné i když zdánlivě jsou si podobné. Jednak tyto výrobky rozlišuje jejich obchodní označení, odlišný střih a barva použitého materiálu. V této souvislosti opětovně soud zmiňuje skutečnost, že žalobce nepředložil soudu schválené referenční vzorky, přičemž v návaznosti na to nebyl soud schopen kladně odpovědět na otázku, zda žalobcem předložené originály kalhot TRILOBITE jsou zcela shodné se vzorky schválenými na počátku roku 2012, nebo zda tyto kalhoty mají odlišnou podobu, byť i v menší míře. Za tohoto stavu pak nebylo možno konstatovat, že by k důkazu předložené kalhoty TRILOBITE mohly být rozmnoženinou autorsky chráněného díla a potažmo, že by kalhoty STREET RACER mohly být hodnoceny jako jejich napodobeniny.
9. Soud provedl důkaz listinou, která je označena jako dodací list č. 1211310764 ze dne 29. 6. 2012, ze které zjistil, že výrobce v Pákistánu „GM Apparels, Gohar Tanveer, 613 B-Block Sabzazar, Lahore“ dodal žalobci výrobky označené jako GM TRILOBITE (pánské provedení), přičemž ale

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Doležilková.

na druhé straně žalobce nedodal žádný průvodní doklad ke kalhotům TRILOBITE, které předložil k důkazu.

10. Soud provedl dokazování i celou řadou dalších důkazů, avšak tyto dále nebylo nutno vyhodnocovat, když rozhodující informace ohledně samotného skutku, získal z důkazů výše uvedených.
11. Z hlediska skutkového stavu má soud za prokázáno, že žalovaným vyráběné kalhoty STREET RACER nejsou výrobky porušující práva k duševnímu vlastnictví, když žalobce neprokázal, nepředložením schválených referenčních vzorků, že by jeho výrobky TRILOBITE v podobě předložené k důkazu, byly autorsky chráněným dílem podle § 2 odst. 1 autorského zákona. Tedy žalobce neprokázal, že nynější výrobky TRILOBITE předložené k důkazu, korespondují se schválenými referenčními vzorky z počátku roku 2012. Navíc soud poznamenává, že s ohledem na obsah elektronické korespondence žalobce a výrobce v Pákistánu, nelze kladně odpovědět na otázku, že jediným tvůrcem podoby kalhot TRILOBITE je Martin S.
12. S ohledem na shora uvedené byla proto žaloba jako nedůvodná zamítnuta.
13. Výrok o nákladech řízení byl přijat v souladu s ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř.
14. Žalovanému bylo podle procesního úspěchu ve věci samé, v souvislosti s jeho právním zastoupením advokátkou, přiznáno právo na náhradu nákladů řízení v tomto směru, ve výši 30 600 Kč, kteroužto finanční částku tvoří:
 - a) 27 900 Kč (9x hlavní úkon právní pomoci á 3 100 Kč - § 7, bod 5; § 9 odst. 4, písm. b); § 11 odst. 1, písm. a), d), g) vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění platném v rozhodné době)
 - převzetí věci na základě smlouvy o právním zastoupení ze dne 3. 9. 2017
 - vyjádření ze dne 14. 2. 2018 k žalobě
 - soudní jednání dne 10. 4. 2018
 - soudní jednání dne 5. 6. 2018 (2x 3 100 Kč – jednání přesahující 2 hodiny)
 - soudní jednání dne 10. 7. 2018 (2x 3 100 Kč – jednání přesahující 2 hodiny)
 - soudní jednání dne 9. 4. 2019
 - soudní jednání dne 28. 5. 2019
 - b) 2 700 Kč (9x režijní paušál á 300 Kč - § 13 odst. 3, 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění platném v rozhodné době)
 - režijní paušály v počtu korespondujícím s počtem právních úkonů, učiněných žalovaným
15. Podle ustanovení § 149 odst. 1 o.s.ř. zastupoval-li advokát účastníka, jemuž byla přisouzena náhrada nákladů řízení, je ten, jemuž byla uložena náhrada těchto nákladů, povinen zaplatit ji advokátovi.
16. Žalobci jako procesně neúspěšné straně právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo.
17. Podle § 148 odst. 1 o.s.ř. je žalobce povinen jako zcela procesně neúspěšný zaplatit České republice 3 808 Kč na náhradu nákladů řízení, kterážto finanční částka představuje svědečně

vyplacené svědkovi Davidu D.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Doležilková.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, k Vrchnímu soudu v Olomouci, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí (§ 251 o.s.ř.).

Ostrava 7. června 2019

JUDr. Pavel Vybíral, v. r.
samosoudce